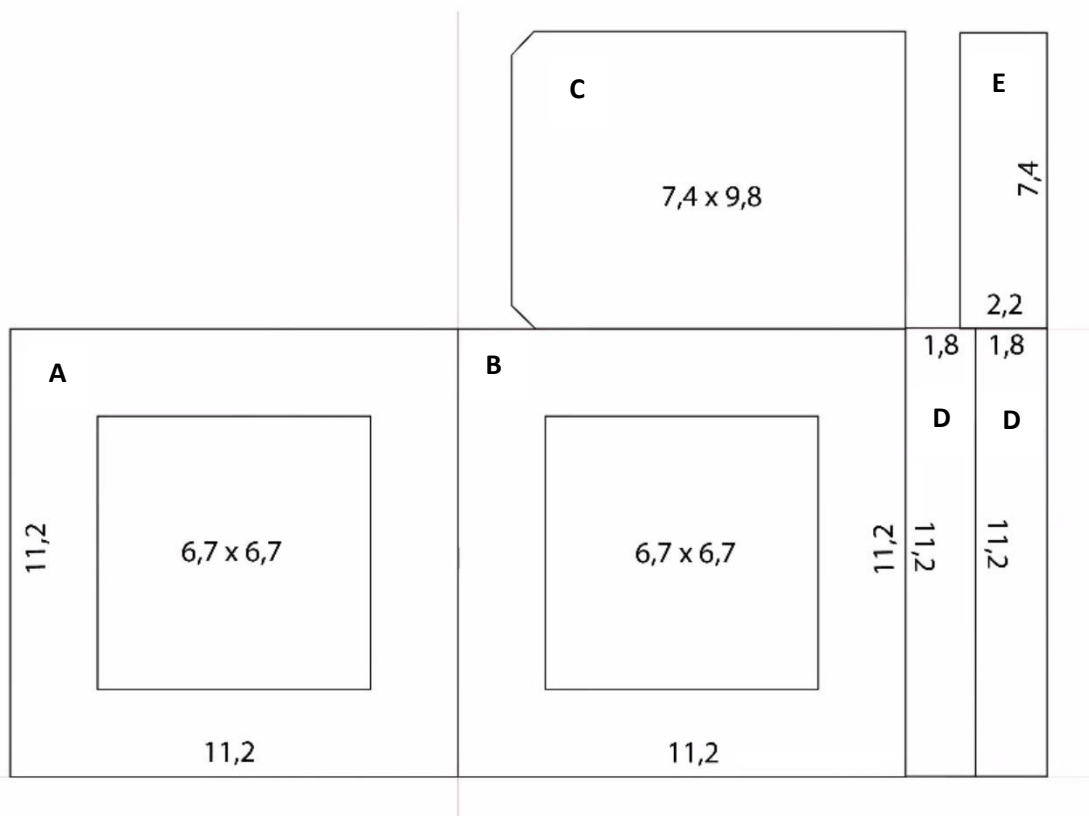
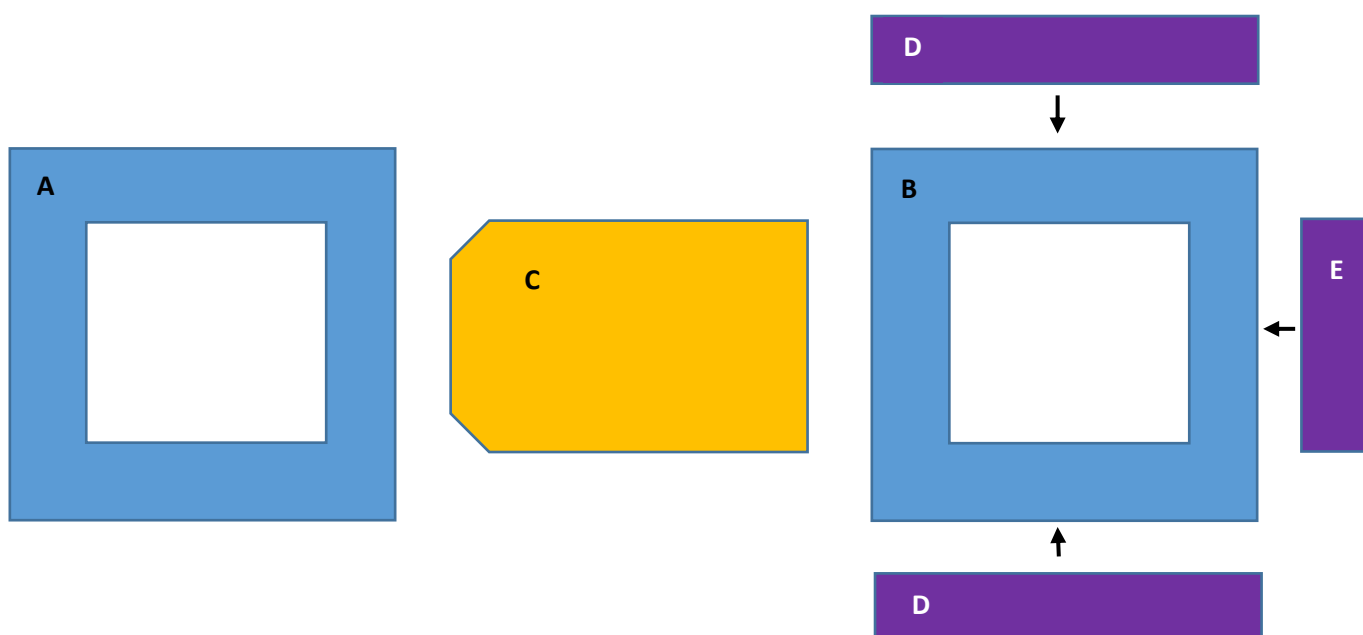

Výroba a použití rámečku pro kompozici snímku

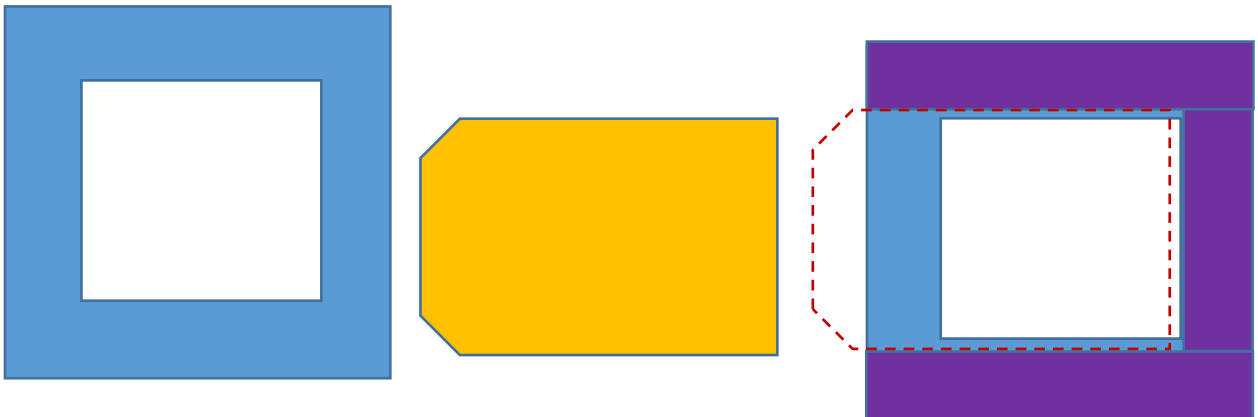
1. Nakreslete na tužší karton jednotlivé dílce rámečku.

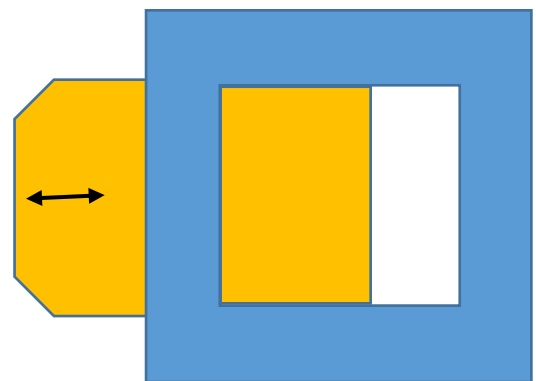
2. Vystříhnete nebo vyřežte zalamovacím nožem přesně dílce

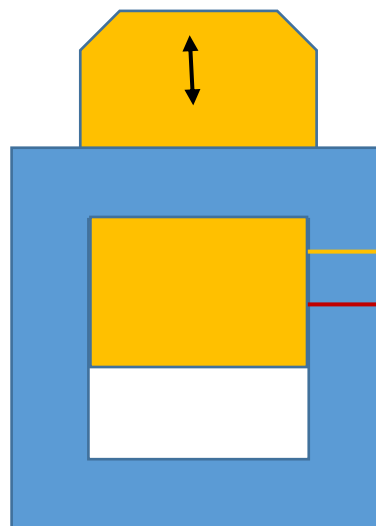
3. Přilepte dílce **D** a **E** na rámeček. (Dílce **D** zarovnejte s vnějším okrajem rámečku, u vnitřního okraje zůstává vidět kousek rámečku. V tomto prostoru se bude pohybovat šoupátko **C**)

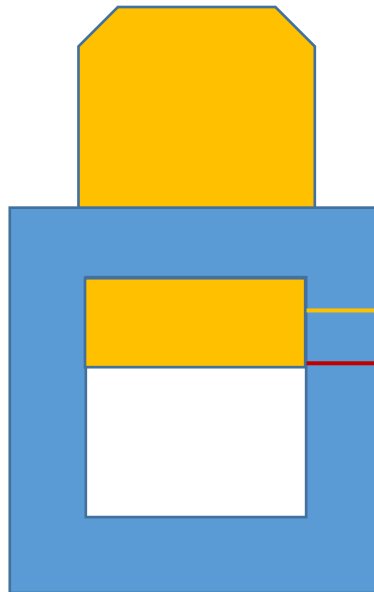
4. Přilepte druhou část rámečku. (Opatrně, aby zůstala volná kapsa pro šoupátko – lepidlo naneste jenom na dílce **D** a **E**).

5. Rámeček může sloužit pro kompozici čtvercového záběru. Pokud si nakreslíte rysku ve vzdálenosti 5,8 cm, dostaneme poměr stran zlatého řezu (1 : 1,618). Pokud máte snímáček fotoaparátu např. 36 x 24 mm, nakreslete si rysku ve vzdálenosti 4,5 cm od spodního okraje okénka, abyste dostali stejný poměr stran.

6. Na příslušnou rysku nastavte šoupátko (nejčastěji asi budete používat poměr stran okénka stejný, jaký je poměr stran snímáče vašeho fotoaparátu).

Jak rámeček používat?

Ať chceme, nebo nechceme, pokud se díváme oběma očima, vidíme prostorově (3D). Fotografie je však plošná (2D) a nemůže zachytit vše, co vnímáme očima. Výsledek může být dost odlišný a může být pro nás zklamáním. Proto při používání rámečku mějte jedno oko zavřené, aby se vaše vnímání přiblížilo tomu, co může fotografie zachytit. Když se díváme přes hledáček fotoaparátu, tak automaticky tento rozdíl mizí – koukáme totiž jedním okem.

Jednu stranu rámečku si natřete na bílo a druhou na černo. Obdobně obarvěte i strany šoupátka. Podívejte se na scénu jak s bílým, tak i s černým orámováním. Pokud dodržíte zásadu „jednoho oka“, snáze se soustředíte na hlavní objekt záběru a snáze jej „vytrhnete“ ze 3D reality.

Pokud jste začátečníci, je dobré si na rámeček natáhnout dvě gumičky svisle a dvě vodorovně. Rozmístit je do třetin záběru. Využíváme pak silné body kompozice, které jsou tam, kde se gumičky kříží. Vyhneme se tak obvyklému nešvaru začátečníků – všechno nacpat do středu záběru. (Gumička vám budou zavírat šoupátko, zajistíte si je kolíčky na prádlo, nebo kancelářskými svorkami 😊).

Vzdálenost rámečku od oka se řídí použitým objektivem. Čím širokoúhlejší objektiv, tím blíže k oku, čím delší ohnisková vzdálenost, tím dál od oka. To chce natrénovat a podívat se přes objektiv, jaký výřez krajiny nebo scény zobrazuje. Obdobný výřez pak nastavíte přiblížováním nebo oddalováním rámečku od oka. Časem to dostanete „do oka“.

Říkáte si proč rovnou nekoukat do hledáčku fotoaparátu? S rámečkem je to pohodlnější – nemusíte stále vytahovat a zapínat přístroj a sundávat kryt objektivu. No a také můžete „trénovat“ i na procházce nebo kdekoliv a nemusíte sebou vláčet kameru.

Používání rámečku nám usnadní odstranit nepodstatné objekty ze záběru, izolovat hlavní objekt a dát mu smysluplnou kompozici. Až vhodný „záběr“ najdeme, stačí už jenom vytáhnout fotoaparát a pořídit záběr se stejným výřezem.

P.S. Viděli jste film ze série Básníků? Kendy coby student režie neustále chodil a díval se skrz „rámeček“ vytvořený z vlastních rukou. Ono na tom něco bude... 😊